

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A. P.**, bytom H. X., zastúpeného advokátom Mgr. R. G., LL.M., AK so sídlom C. X., B., proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Žiline**, so sídlom ul. A. Kmeťa 17, Žilina o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. k. 2009/00503/KRA zo dňa 27. januára 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/14/2009-89 zo dňa 13. októbra 2009, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/14/2009-89 zo dňa 13. októbra 2009, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom konania náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením č.k. 21S/14/2009-89 zo dňa 13.10.2009 zastavil konanie o žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. 2009/00503/KRA zo dňa 27.1.2009 podľa ustanovenia § 250d ods. 3 OSP a za použitia § 248 písm. a/ OSP z dôvodu, že ide o procesné rozhodnutie žalovaného, ktoré nepodlieha súdnemu prieskumu. Zároveň krajský súd účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd poukázal na to, že žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým sa žiadnym spôsobom nezasiahlo do práv účastníkov správneho konania, nakoľko vec sa vrátila prvostupňovému správnenému orgánu na ďalšie konanie. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

č. 4Sžo/30/2009, z ktorého vyplynul záver, že rozhodnutie, ktorým odvolací orgán zrušil prvostupňové rozhodnutie, nemení alebo nezrušuje konkrétne práva alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby a preto nemôže byť predmetom preskúmania podľa piatej časti OSP.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozhodnutie súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že príslušnosť súdu bola daná podľa § 246 ods. 2 písm. a/ OSP. Podľa jeho názoru nejde o procesné rozhodnutie, nakoľko žalovaný sa nedostatočne vysporiadal s posudkami autorizovaných znalcov, ktoré mal vo svojom spisovom materiály a konštatoval, že na terénne úpravy nie je stavebné povolenie potrebné. Tieto posudky nevzal do úvahy ani krajský súd. Navrhol zrušiť uznesenie Krajského súdu, rozhodnutie žalovaného a aj prvostupňového správneho orgánu.

Žalovaný sa vo veci nevyjadril hoci mu odvolanie žalobcu bolo doručené dňa 10. februára 2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku uznesením.

Najvyšší súd Slovenskej republiky upriamuje pozornosť účastníkov na skutočnosť, že povinnosťou všeobecných súdov konajúcich pri prieskume rozhodnutí správnych orgánov je v každom štádiu konania postupom „ex offio“ podľa § 103 v spoj. s § 248 OSP preverovať, či sú splnené podmienky súdneho konania v prejednávanej veci. Medzi podmienky konania v prípade konaní podľa piatej časti OSP patrí tiež právomoc súdov vymedzená v § 7 ods. 2 OSP a delenej právomoci podľa § 8 OSP. Uvedený postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je o to dôvodnejší, že žalobca v svojom odvolaní argumentoval a odôvodňoval svoje závery aj tým, že vo veci nejde podľa jeho názoru iba o procesné rozhodnutie.

V tejto súvislosti dáva Najvyšší súd Slovenskej republiky do pozornosti to, že súde však nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 244 ods. 1 až 3 OSP iba tie rozhodnutia správnych orgánov, ktorých priamym účinkom je legálny zásah do právneho postavenia jednotlivca (prostredníctvom založenia, zmeny alebo zrušenia oprávnenie alebo povinnosti) alebo pripustenie možnosti tohto legálneho zásahu do jeho práv, právom chránených záujmov alebo povinností, podliehajú súdnemu prieskumu postupom podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý má charakter subsidiárnej súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky pre oblasť rozhodovania v správnom konaní. Prieskum zákonnosti ostatných aktov správnych orgánov vrátane tých, ktoré sú uvedené v § 248 OSP, je zo súdneho prieskumu vylúčený.

Toto pravidlo má 2 základné výnimky, lebo zo súdneho prieskumu nie sú vylúčené ani rozhodnutia s charakterom podľa § 248 OSP, ak spĺňajú podmienku uvedenú v čl. 46 ods. 2 ústavy alebo nie je vylúčený prieskum zákonnosti tzv. nepriamych rozhodnutí v režime ustanovenia § 245 ods. 1 OSP. Článok 46 ods. 2 posledná veta Ústavy Slovenskej republiky modifikoval hranice súdneho prieskumu správnych rozhodnutí v prospech všetkých adresátov, u ktorých tieto rozhodnutia zasahujú, alebo sa aspoň týkajú ich základných práv a slobôd. V danom prípade však Najvyšší súd ani z argumentácie účastníkov správneho konania ani žalobcu nezistil, akým spôsobom by mohlo napadnuté rozhodnutie ovplyvňovať alebo inak sa týkať základných práv a slobôd žalobcu. Naopak, je jednoznačné, že súdy konajúce podľa piatej časti OSP (správne súdnictvo) nemajú právomoc rozhodovať namiesto správnych orgánov v administratívnych veciach. Z tohto pohľadu je potom nevyhnutné uvedené rozhodnutie žalovaného chápať ako procesné rozhodnutie v administratívnom konaní (inak povedená rozhodnutie v zmysle § 248 písm. a/ OSP, pretože napĺňa charakter procesného rozhodnutia, týkajúceho sa vedenia konania, nakoľko rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo zrušené. Prvostupňový správny orgán má viacero možností ako v konaní bude postupovať a to aj s ohľadom na predložené znalecké (odborné) posudky. Najviac sám žalobca má možnosť postupovať podľa § 98 a nasl. zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona. Až na základe rozhodnutia v administratívnom konaní v ktorom rozhodne administratívny orgán prvého stupňa (Obec H.) o tom či je alebo nie je potrebné povolenie na stavebné úpravy podľa § 71 ods. 1 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. a o prípadnom odvolaní príslušný nadriadený stavebný úrad (žalovaný) s konečnou platnosťou, sa vytvorí procesná situácia na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu podľa piatej časti OSP súdom. Až vtedy je možné vidieť vznik práva účastníkov administratívneho konania účinne sa brániť proti rozhodnutiu samotnému vrátane rozhodnutiu o tom či bolo potrebné vydať povolenie na terénne úpravy podľa § 71 ods. 1 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb.

Podľa § 248 písm. a/ OSP súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím správneho orgánu, ktoré jednoznačne spĺňa charakter rozhodnutia týkajúceho sa vedenia konania, čím je vylúčené zo súdneho prieskumu, a tento záver je v súlade s článkom 46 ods. 2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky. Preto krajský súd správne rozhodol, ak súdne konanie s odkazom na ust. § 248 písm. a/ v spojení s § 250d ods. 3 OSP zastavil a odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

Za situácie, kedy nie je ukončené konanie správneho orgánu o návrhu žalobcu, vydaním právoplatného rozhodnutia, nemôže všeobecný súd v prejednávanej veci do rozhodovacieho procesu správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia o merite veci zasiahnuť. Záonné výnimky o dohľadovej účasti všeobecného súdu v správnom konaní pred vydaním meritórneho rozhodnutia vo veci (napríklad obsiahnuté § 250t až 250v OSP) nie je možné v tomto prípade uplatniť. Z uvedeného dôvodu ani krajský súd ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohli vykonať nápravu v tom rozsahu, ako ju požadoval žalobca vo svojej žalobe, resp. vo svojom odvolaní.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 4Sžo/30/2009, pri ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého neúspešný žalobca nemá a žalovanému správne orgánu sa vo všeobecnosti nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 12. októbra 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská